

manden skulde være en Landinspektør, men dette fraraadede Lagtinget, da man derved var bundet til at tage en Landinspektør med Eksamen her fra Landbohøjskolen, og Lagtinget var af den Formening, at ogsaa andre Personer med Kendskab til Udskiftning burde kunne komme i Betragtning. I Overensstemmelse hermed siger Lovforslaget derfor blot, at Justitsministeriet beskikker en Formand for Udskiftningskommissionen. Endvidere havde Landbokommissionen foreslaaet, at Udskiftningsformanden skulde beskikkes af Justitsministeren, hvem det ogsaa skulde tilkomme at antage en Medhjælper. Lagtinget ønskede imidlertid dette ændret saaledes, at Ministeren beskikkede Formanden efter Lagtingets Indstilling, og at Formanden selv med Ministerens Billigelse kunde antage Medhjælpere.

Da det imidlertid er af afgørende Betydning for den heldige Gennemførelse af Udskiftningsreformen paa Færøerne, at Udskiftningsformanden er i Besiddelse af de fornødne tekniske saa vel som personlige Kvalifikationer, har jeg anset det for uheldigt, at Ministeriet i sit Valg af denne Formand skulde være for stærkt bundet, og er derfor kun gaaet med til, at der sikredes Lagtinget en Lejlighed til at erklære sig, forinden Formanden blev beskikket. Derimod har vi intet at erindre imod, at Udskiftningsformanden selv vælger sin Medhjælper, hvis en saadan af Justitsministeriet skønnes nødvendig, idet man dog har anset det for rigtigt at foreslaa, at Valget af den, der antages til Medhjælper, skal godkendes af Justitsministeriet. I øvrigt er Forslaget i Overensstemmelse med Lagtingets Ønsker, der til Begrundelse af sit Forslag udtaler, at Justitsministeriets Billigelse sikrer, at den paagældende har de fornødne Kvalifikationer.

Landbokommissionen havde saa foreslaaet, at de menige Medlemmer af Udskiftningskommissionen skulde udtages ved Lodtrækning blandt Overlandvæsenskommissionens Medlemmer, medens Lagtinget derimod har ønsket, at de skulde beskikkes af Retten blandt 24 af Lagtinget for 6 Aar ad Gangen valgte Personer. Jeg har fulgt Lagtingets Ønske, da det synes mere tiltalende end at vælge disse Medlemmer ved Lodtrækning, ligesom Arbejdet saa kan fordeles blandt de enkelte Medlemmer, og der kan tages større Hensyn til de lokale Forhold.

Derefter gives der nærmere Regler om Fremgangsmaaden, naar der ønskes Udskiftning. Begæringen herom skal først

behandles paa Grandestævne, en særlig færøsk Institution, hvor Bygdens Beboere samles til Forhandling om forskellige Forhold, navnlig Forhold, der vedrører Jordfællesskabet. Naar Udskiftningsbegæringen er godkendt, indsendes Sagen til Amtet, der skal paase, at de formelle Betingelser er i Orden, hvorefter saa Ministeriet beskikker Udskiftningsformanden. De følgende Regler angaar den nærmere Fremgangsmaade, og herom maa jeg kunne nøjes med at henvise til selve Lovforslaget.

Det 3die Kapitel giver Regler om, i hvor stort Omfang Udskiftning skal ske, navnlig om, hvor stor en Del af Udmarken der skal medtages, og der gives Adgang for Kommunen til at fordre en mindre Del af det udskiftede Areal afstaaet til Kommunen. Derefter fastsættes det, at ogsaa Ejendomme, der ikke befinder sig i Fællesskab, kan inddrages under Udskiftningen, naar de ligger indenfor Udskiftningsomraadet, en Regel, som er nødvendig for at kunne fremskaffe tilstrækkeligt afrundede Ejendomme. Endelig siges der, at samtlige under Udskiftningen inddragne Ejendomme skal søges fuldstændig udskiftede.

I Kapitel 4 kommer der saa nærmere Regler om det Grundlag, hvorpaa Delingen skal foregaa. Hovedregelen er, at der skiftes efter Marketal. Der tales i dette Lovforslag flere Gange om „Marketal“, og til Belysning af Betydningen af dette særlige Begreb skal jeg oplyse, at en Mark er den gamle Værdimaaler paa Færøerne, ikke blot paa Jordegods, men paa alle Varer, og en Mark Jord har i sin Tid betydet den Jord, der kunde købes for en Mark Penge. En Mark deles i 16 Gylden og 1 Gylden i 20 Skilling. Efterhaanden som Jordværdien steg, fastholdt man Marken som Betegnelse for det Maal Jord, der i gamle Dage kunde købes for en Mark, og en Mark er derfor ikke et Flademaal, men et Værdimaal. I øvrigt er Værdien af en Mark Jord forskellig rundt om paa Øerne. Senere har man faaet en ny Værdimaaler, Skattemark; i Henhold til en Lov af 29. Marts 1867 foretoges der en Værdiansættelse af de enkelte Marker til Normalmarker, de saakaldte Skattemark, der fra 1899 lægges til Grund ved alle Beregninger af Skatter, Afgifter og offentlige Ydelser af det færøske Jordegods, jfr. Loven af 23. April 1897. — Naar der i nærværende Lovforslag henvises til de gamle Marketal, skyldes det, at det er de gamle Marketal, der angiver den enkelte Ejers Omraade indenfor Ejerlaget, medens